

сутриньта берлинскитѣ русски ученици: князь Куракинъ, Бестушевъ, послѣ графъ и канцлеръ, и младия графъ Головкинъ, синъ на тогавашния канцлеръ; тѣ били длѣжни да отидатъ заедно при краля. Великолѣпния придворенъ екипажъ чакалъ господаря и свитата му дори до обѣдъ, когато най-послѣ са извѣстили, че императора отъ одавна е отишелъ при краля. Монарха часа на единадесять сутриньта тайно излѣлъ изъ заднитѣ врата на посолството и отишелъ пеши, заедно съ свитата си, въ двореца на Фридриха, безъ всѣки великолѣпни церемонии.

При посрѣщанieto, краля съ удивление го попиталъ: самъ ли Негово Величество е пожелалъ да отиде пеши и защо не е приелъ нарочно пратения екипажъ, който отъ нѣколко часа насамъ стоялъ край вратата на посолството? Господаря, слѣдъ като благодарилъ на краля за всичкитѣ му приуготовления, казалъ: „На васъ е извѣстно, че азъ не съмъ навикналъ въ пишности; по нѣкогашъ азъ ходя по цѣль денъ пеши.“

44.

Фабрикантитѣ.

Господаря обичалъ почтенния старецъ Полуярославцевъ; той любилъ да му говори и да го насърдчава всякога по поводъ на неговата копринена фабрика; за туй му напомнювалъ осъвършенствуването на много нѣща, и често самъ давалъ чертежи и устни наставления. По нѣкогашъ сѣдалъ на стана и ткалъ разни материи по-искусно и отъ самитѣ майстори.

Въ едно отъ посѣщенията си, слѣдъ обѣдъ, между другитѣ, господаря поискалъ отъ Полуярослав-